

Trainer: Gwen Timmer
Parabel www.praktijkparabel.nl

09 en 10 september 2019
Workshop voor begeleiders

Inhoud workshop:

De workshop is bedoeld voor professionalisering van begeleiders.

We gaan in op de biologische en neurologische factoren, die een rol bij hechting spelen, de impact van getraumatiseerde hechting en de effecten van verstrikking met ouders.

Afwisseling van theorie en oefeningen, waarin we elkaars begeleiden.

Bronnen:

Theorie en werk van Franz Ruppert over hechtingstrauma van identiteit, liefde en bescherming, Somatic Experience van Peter Levine, Polyvagaal theorie Stephen Porges, , de systemische velden van Nagy en de hechtingstheorie van Bowlby en Ainsworth.

Parabel

Data	09 en 10 september 2019
Tijden	10.00 tot 17.00 uur
Locatie	Utrecht Hooghiemstraplein 151
Kosten	€ 390,00 BTW vrij

Inschrijven:
<https://www.praktijkparabel.nl/events/workshop-hechting-als-bron-3>

H E C H T I N G
A L S B R O N

..... niettemin
de pijn aan je oorsprong
laat je zijn wie je bent,
is de lier
die licht steekt in je tijd...

*(Uit 'In de ogen van God'
Henk van der Waal)*

Hechting als bron van heling

Bindingen om te overleven en loyaliteiten aan de familie spelen in de vorming van onze persoonlijkheid een belangrijke rol, maar kunnen leiden tot verstrikkingen.

De gezonde autonome energie van een persoon komt vrij als iemand uit die verstrikkende verbinding leert los te komen en een verbinding vanuit zelf-liefde kan ervaren.

Hechting in het hier en nu heelt verstoorde hechting toen en daar. Het opnieuw hechten aan mensen, sociale contacten, gezonde en levende hulpbronnen, zelfregulering, contact met het eigene, helpen om gezonde autonomie in verbonden relaties te herstellen.

Een manier om met een hechtingspatronen te werken is om de innerlijke splitsing inzichtelijk te maken. Integratie van de delen leidt tot autonomie en eigenheid vanuit een volwassen bewustzijn, waarin de verantwoordelijkheid wordt genomen voor de eigen gevoelens van kwetsbaarheid en gemis.

Hechting als bron van trauma

Hechting in de prenatale en symbiotische ontwikkelingsfase van een baby is een bron voor beleving van de eigen identiteit. Het is een belangrijk perspectief om in begeleiding met hechting te kunnen werken

Verstoorde hechting

Ieder kind moet zich hechten om te overleven. De wijze, waarop dit gebeurt is basis voor de vorming van ons 'Ik' en ons vermogen om in een 'Wij' relaties aan te gaan.

Hechtingspatronen zijn een voorspeller van hoe later verlies en trauma kunnen worden verwerkt.

Getraumatiseerde hechting geeft verstoring in het ervaren van autonomie en eigenwaarde en het vervormt gevoelens, gedachten en handelingen. Mensen ontwikkelen minder veerkracht, minder vermogen om troost, steun en veiligheid bij een ander te ervaren of te bieden.